

Mitterrand, set anys més per davant

Les enquestes van encertar. Mitterrand, el president socialista de França, fou reelegit diumenge per a un segon mandat de set anys, amb una diferència de vuit punts per davant del neogaullista Jacques Chirac. La França que vol recuperar protagonisme europeu ha apostat novament per Mitterrand mentre l'ultradretà Le Pen és una ombra cada vegada més negra.

Ernest Udina

Les campanyes electorals per a la presidència francesa durant la Cinquena República han estat una bona escola de formació i projecció política. El resultat del 24 d'abril i 8 de maig ha estat, a més, una rotunda sorpresa i aixeca nombroses incògnites sobre el futur.

La doble sorpresa prové del gran resultat de Le Pen en la primera volta i dels vuit punts que Mitterrand ha tret a Chirac —quan en tota presidencial tot s'ha jugat entre dreta i esquerra entorn de tres punts— en la segona i decisiva volta. Els dos fets estan relacionats: el vot lepenista és el vot de la por a través de la plena confiança en un home totalitari, mentre que el vot a Mitterrand és també la recerca de la seguretat, a través d'un home que inspira confiança davant els nous reptes europeus que es planteja a una franja que econòmicament ha perdut la *grandeur*.

El Mitterrand de les mil cares polítiques, o *Els 7 Mitterrand*, segons el llibre crític sobre els seus canvis de camisa, de Catherine Nay, ha tingut l'habilitat de dur França cap a un nou model polític, deixant a banda les *religions* del nacionalisme gaullista i del dogmatisme comunista, per edificar ara sobre el centre-esquerra una nova convivència política.

La tasca no serà fàcil, perquè la dreta tradicional no se resignarà al seu futur de divisió, al fet que en dos anys ha convertit una gran victòria en una sonada derrota.

Mitterrand compta, però —«és un tàctic genial», com l'ha definit Barre—, amb un projecte que arreu d'Europa és vist amb simpatia i esperança. És el que ell mateix, amb ambigua, però encertada frase, ha definit així: «França és la nostra pàtria i Europa el nostre esdevenidor».

El nou model polític de centre-esquerra i la nova projecció europea de França són les dues grans línies amb què Mitterrand inicia el nou septenni. Si dissol el Parlament, l'ascens de Le Pen pot ser notable, i de tota manera ja es dona per segur que el març vinent,

El model polític de centre-esquerra i la projecció europea de França, idea base del nou septenni.

a les municipals, serà elegit alcalde de Marsella. Si no dissol i el Partit Socialista es veu obligat a governar amb els centristes, les tensions del nou govern poden recordar la inestabilitat de la Quarta República.

Però Mitterrand ha demostrat ser home de totes les afinitats, i el seu consolidat prestigi a l'hexàgon i arreu d'Europa pot fer-lo passar a la història com el constructor d'una França

moderna, més enllà d'aquells dos espais entre els quals, segons Malraux, no hi havia ningú: el gaullisme i el comunisme. Ara hi ha un altre model: socialistes, centristes i al fons, Europa. Però en aquest escenari queda el gra més difícil d'extirpar: el fenomen Le Pen, que per molt que s'expliqui com a vot de protesta, no pot deixar de recordar aquell Hitler que va arribar democràticament al poder el 1930. □